

TRIMINA NOASTRA

ORGAN AL COMITETULUI ORĂȘENESC P.M.R. HUNEDOARA ȘI AL SFATULUI POPULAR ORĂȘENESC

ANUL VIII (X) Nr. 768

SIMBATA 10 OCTOMBRIE 1959

4 pagini 20 bani

Să producem oțel de bună calitate LA CAPACITATEA PROIECTATĂ A CUPTOARELOR

Au trecut doar câteva zile de când în cadrul oțelăriei Martin nr. 2 din combinat se poartă discuții amănunțite în jurul unei țel mărețe: „Să producem oțel de bună calitate la capacitatea proiectată a cuptoarelor”. Aceasta este de fapt chemarea organizației de partid către toți muncitorii, inginerii și tehnicienii din oțelăria nouă. Ea a trezit un entuziasm deosebit în rândul oțelariilor. Problemele ce se cer a fi rezolvate au mobilizat în aceste forțe. Comuniștii au stat zile în șir la cuptoare în halele de turnare și pregătire a ansamblelor de turnare. Au stat de vorbă cu topitorii, șticarii, turnătorii, termotehnicienii, maeștrii și inginerii stabilind măsuri concrete pentru a da un avânt puternic sporirii producției de oțel. Astfel s-a ajuns la concluzia că în luna aceasta se va putea realiza cea mai mare producție de oțel de la punerea în funcțiune a noii

oțelării. Este semnificativ faptul că toți oțelarii cunoscând sarcinile ce le revin în această lună, își manifestă hotărârea și vor lupta cu în-suflețire pentru îndeplinirea lor.

Un angajament demn de prețuire

Dacă până nu de mult la oțelăria nouă întrecerea socialistă era slab dezvoltată și susținută, organizația de partid analizând această stare de lucruri, a luat măsuri concrete în vederea organizării minuzioase a întrecerii socialiste, reorganizarea amănunțită a sarcinilor de producție pe fiecare formație de lucru, asigurarea bazei tehnico-materiale pentru dezvoltarea succeseilor în lupta de zi cu zi. În urma unor astfel de măsuri fiecare schimb de oțelari a început să producă zilnic mai mult oțel ca înainte vreme.

Zilele trecute schimbul condus de

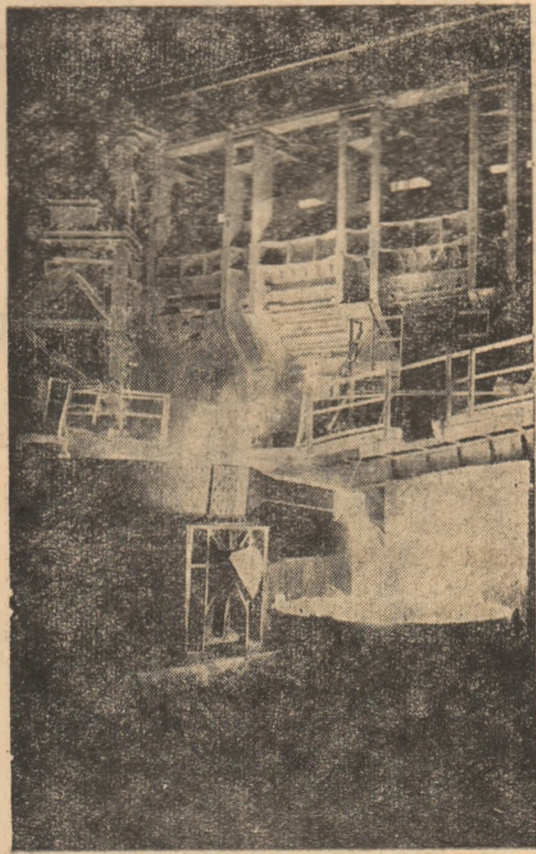
inginerul Faur Sabin și maestrul Răduică Petru și-a stabilit sarcini concrete în întrecerea socialistă, angajându-se să producă în această lună cu 1.200 tone mai mult oțel de cât producția planificată. La realizarea acestei cantități își vor aduce contribuția toate echipele de oțelari din schimbul respectiv. Bunăoară, echipa de oțelari condusă de prim-topitorul Tîrpescu Mihai, de la cuptorul 3, s-a angajat să producă în plus de sarcinile planificate 600 tone oțel; prim-topitorul Opreș Avram cu echipa sa va realiza peste plan 400 tone oțel, iar echipa lui Karamașis Teodor — două sute tone oțel.

Însuflețită chemare la întrecere

Joi, după terminarea schimbului de dimineață, în cadrul unui însu-

O. CRIȘAN

(Continuare în pag. IV-a)

O nouă șarjă la O S M

Lucrările de construcții se vor desfășura în bune condițiuni și pe timpul iernii

În cadrul unei discuții cu tovarășul inginer Ștefan Rădvan, șeful grupului II șantier de construcții I.C.S.H. un redactor al ziarului nostru s-a interesat de pregătirile ce se fac în scopul asigurării bunei desfășurări a lucrărilor de construcție pe timpul iernii.

— Avem experiența anilor trecuți. Tocmai de aceea anul acesta pregătirile de iarnă au un caracter mai larg. Împreună cu un colectiv de ingineri și tehnicieni am întocmit un plan de măsuri care a fost documentat din punct de vedere economic și dat spre execuție. Lucrările nu toate au fost atacate în masă, aceasta, având în vedere folosirea cât mai productivă a timpului favorabil de lucru afară. Exemplificăm numai câteva din lucrările ce se vor executa în acest sens. Pentru buna funcționare a betonierelor pe timpul iernii se execută opt șoproane tip, la stațiile de betonare; opt magazii captușite cu carton asfaltat pentru pro-

Orașul nostru mai frumos, mai plăcut!

Chemarea Comitetului Orășenesc P.M.R. Hunedoara și a Comitetului Executiv al sfatului orășenesc adresată cetățenilor pentru continuarea înfrumusețării orașului nostru cit și consfătuirea ce a avut loc duminică pe această temă au produs un puternic ecou în rândurile miilor de locatari ai orașului muncitoresc. Comitetele de cetățeni, străzi și blocuri din O.M. au și trecut la a ține pornind întrecerea socialistă pentru blocul cel mai curat și cel mai bine întreținut. Ele îndeamnă pe locatari să participe la acțiunea patriotică pentru curățirea terenurilor din jurul blocurilor, pentru o mai bună păstrare și îngrijire a locuințelor date de stat spre folosință, pentru a face orașul nostru cit mai frumos, cit mai plăcut. În acest scop comitetul blocului nr. 44 din O.M. a trimis redacției o corespondență în care se spune:

Chemare la întrecere!

Către toate comitetele de cetățeni, străzi și blocuri din orașul Hunedoara

Orașul Muncitoresc — una din marile realizări la Hunedoara ale regimului nostru democrat-popular — ne este dat nouă spre folosință, celor ce muncim în uzină sau pe șantiere. Ca recunoștință grijii ce o poartă partidul și guvernul, nouă celor ce muncim, avem datoria să-l gospodărim mai bine, să-l înfrumusețăm. Pentru a face din O.M., un

oraș înfloritor, locatarii blocului 44, care la fel ca celelalte mii de cetățeni de aici, locuim cu familiile noastre în apartamente confortabile, chemăm la întrecere toate comitetele de cetățeni, străzi și blocuri, pe toți cetățenii din orașul Hunedoara, pentru realizarea următoarelor obiective:

- Întreținerea blocurilor și a tuturor instalațiilor electrice și sanitare în perfectă stare de funcționare și curățenie;
- Păstrarea și folosirea în cele mai bune condițiuni de către toți locatarii, a podurilor și subsolurilor, a spălătoriilor și uscătoriilor;
- Înfrumusețarea orașului prin amenajarea fațadelor blocurilor cu zone verzi, ronduri cu flori, bănci etc.

Pentru realizarea obiectivelor ne-am propus și unele măsuri printre care: întocmirea unui grafic pentru fiecare scară după care fiecare familie contribuie la menținerea curățeniei; asigurarea închiderii ușilor cu chei la intrarea în bloc; mobilizarea fiecărui cetățean;

organizarea de vizite reciproce între locatarii de la diferite blocuri pentru a se putea constata și populariza frunțașii în această acțiune patriotică.

COMITETUL BLOCULUI Nr. 44.

MITINGUL TINERETULUI DE LA C. S. H.

Miercuri 7 octombrie a. c. la sfârșitul primului schimb de producție, grupuri compacte de muncitori și funcționari, se îndreptau spre poarta principală, locul unde era anunțat mitingul tineretului din cadrul combinatului. Vestea s-a răspândit repede printre cei aproape 2.000 participanți la miting. Sărbătorirea zilei în care a sosit prima garnitură de tren încălzită cu fier vechi, împodobită cu drapel și pavozată cu lozinci de la expediția sa din București. Deschizând mitingul tineretului tovarășul Roșca Anton (secretar al co-

mitetului U.T.M.) mulțumește tineretului din capitala patriei noastre, care a trimis oțelării hunedorene 450 tone fier vechi. Luând cuvântul tovarășul Safta Pompliu delegat al tineretului bucureștean, arată că cele 275 brigăzi de muncă patriotică, care cuprind peste 91.000 tineri au răspuns cu entuziasm și elan tineresc, chemării Comitetului Orășenesc U.T.M. București, de a ajuta pe oțelarii hunedoreni, cu cit mai multe materiale necesare producerii oțelului, efectuând în acest sens sute de mii de ore muncă volun-

tară. Au mai luat cuvântul tovarășul Mircea Alexandru (directorul tehnic al combinatului), tovarășul Bacneș Iordan și tovarășul Ilieși Ioan responsabilul unei brigăzi de muncă patriotică frunțașă. În încheiere, tovarășul Roșca Anton a transmis un calduros salut tineretului bucureștean urându-i totodată noi succese în realizarea sarcinilor de producție.

Răspunzând în numele tineretului bucureștean tovarășul Safta Pompliu arată că și de acum înainte se pregătesc pentru oțelării Hunedoarei, noi trenuri cu materiale.

Interviul nostru

vor adapta țevi fierbătore cu apă. Nisipul folosit la turnările de betoane, care este mult influențabil la ger, va fi încălzit cu 12 plite fixe. S-a preconizat aprovizionarea șantierelor cu materialele necesare pentru scăderea punctului de îngheț și accelerarea prizei betoanelor, printre care clorură de calciu, clorură de sodiu și altele.

S-au luat măsuri pentru aprovizionarea materialelor necesare protejării suprafețelor expuse la îngheț: rogojini, plăci stuțit, vată de sticlă și altele. Pregătirile după felul cum s-au început vor fi termi-

nate în jurul datei de 5 noiembrie.

— Vă rugăm să ne spuneți ce lucrări pregătitoare sînt în curs de realizare?

— Pînă acum s-a reparat un șoproan de protecție a materialelor pe șantierele oțelăriei noi. S-au refăcut acoperișurile la organizațiile existente pe șantier (la baracamente) unde s-au pus o parte din geamurile necesare și s-a reparat timpplăria. Echipa de muncitori și maeștri au verificat, spre a evita surprizele, instalațiile electrice și traseele de alimentare cu apă a șantierelor. Din zgură brută, s-au amenajat pînă acum pe șantierele de la oțelăria nouă și pe cele de la bluming cca. 2.000 m.p. de drumuri provizorii de acces și alte lucrări. Ca urmare la grupul nostru de șantier se prevede a se turna pe timp frigos peste 10.000 metri cubi de betoane.

ACTUALITATEA în câteva cuvinte

Concurs sportiv în cinstea zilei de 7 Noiembrie

Consiliul U.C.F.S. orășenesc organizează un concurs de volei al cărui câștigător va primi cupa „7 Noiembrie”. La concurs participă 8 selecționate ale colectivelor sportive din oraș. Primele întreceri se vor desfășura marți 13 octombrie pe stadionul Corvinul.

Deschiderea cursului de conducători auto

În ziua de 8 octombrie a. c.

loc deschiderea unui curs de conducători auto, organizat de către Consiliul orășenesc A.V.S.A.P., cercul auto-moto.

... Și a unui curs de foto-amatori

Datorită inițiativelor colectivului clubului „Alexandru Sahia”, joi 8 octombrie s-a deschis un curs pentru amatorii de artă fotografică. Înformații suplimentare în fiecare zi la sediul clubului.

CONFRUNTAREA

De dimineață de la 7 și pînă către ora prinzului, cînd își auzi numele strigat cu o voce stranie — după părerea lui — Emil măsurase cu mersu-i nervos, dezorientat, cîteva kilometri.

Cu miinile înfipte în buzunarele oblice ale trencicotului verzui și cu privirea fîntă în podea se plimbase fără odihnă în sus și în jos pe coridorul îngust al tribunalului. Era abătut, absent la tot ceea ce se petrecea în jurul lui. Singura-i preocupare era acea „du-te — vino” continuu și gîndul la ce va spune el, dar mai ales la ceea ce va spune lumea.

De cîteva ori, nu-și amintește precis cînd, îl zărise pe banca din balcon și pe tovarășul Petreanu. Îl zărise numai așa cu coada ochiului pentru că nu îndrăznea să-l privească direct în față. Pe de o parte se bucura că-l vedea singur. În treacă-trecută spusese suficient de usturătoare numai privirea acestuia darămite să fi fost însoțită și de altele. Pe de altă parte văzîndu-l singur îl chinuia tare gîndul că tovarășul Petreanu se despărțise de soția sa. Emil „simțise” aceasta de vreo săptămîină de cînd zi de zi își întîlnise victima — ca să-i zică așa — la cantina minelor. Și, cam tot de atîta timp n-o mai văzuse nici pe soția acestuia deși nu de puține ori trecuse prin fața locuinței lor cu gîndul de a intra și a-și cere scuze. De fiecare dată însă, în dreptul porții curajul i se sfîrșea în tîndări dezorientîndu-l. Și, lipsa asta de curaj l-a costat tare scump... L-a adus pe acest coridor strîm a cărui parțoseală îmbătrînită de vreme scîrție amenințător sub pașii neobosiți.

Nu-l văzuse nimeni cînd primise citația. Fusese singur acasă. Totuși cînd le-a spus ortacilor săi că „a doua zi are ceva treabă pe la raion” aceștia, ca și șeful de sector de la care ceruse învoirea, l-au privit cu un fel de mustrare foarte apropiată de compătimire. De unde aflaseră de citație nici cum nu putea să-și dea seama.

...Președintele comitetului de judecată — un om voinic cu ochii aci sfredelitori și reci, aci blajini — îi privi în tăcere pe cei doi tineri timp de cîteva minute. Din fișele personale începînd să citească la dosar știa că are în față sa doi comunisti. Reclamantul emoționat și el, căuta să pară cit mai jiresc fără să-și dea seama că felul în care își tot motolea șapca îl trăda. Piritul nu-și găsea nici cum locul. Își muta continuu greutatea trupului vinjos cînd pe un picior cînd pe celălalt. Privoc numai în podea și nu știa ce să facă cu miinile; le împreună, cu un tremur ușor al degetelor, ba în față, ba în spate.

După un timp — deși completul de judecată cunoștea din fir în păr dosarul — președintele îl întrebă totuși pe reclamant despre ce este vorba. Soroctea că în asemenea situație efectul moral va fi întreit. Petreanu, maestrul în minele la care lucra și Emil, relată pe scurt cum lă reunirea tovarășească ce avusesse loc în sala de festivități a întreprinderii Emil, pe care nu-l cunoșcuse pînă atunci, îl deșăimase; și aceasta, pentru că întrecuse măsura cu un păhărel. Prima dată îi luase soția la dans, apoi își făcuse din aceasta un obicei. „Cînd i-am atras atenția — povestește Petreanu — mi-a eerut așa netam-nesam certificatul de căsătorie și enervîndu-se a început să profereze o seamă de injurii. Prin comportarea lui ne-a stricat frumusețea acelei se și ne-a provocat neplăceri în familie...”

Cînd Emil a auzit aceste ultime cuvinte a tresărit ca înțepat de un pumn de ace. S-a schimbat brusc la față și simțea cum parcă inima a încetat să mai bată în ritmul ei normal. „Vasăzică e adevărat... s-au despărțit... s-au despărțit!”. Li venea să urle să-și strige în gura mare remușcarea ce îi sfîșia dureros întreaga-i ființă, să-și ceară singur pedeapsa meritată... Pedeapsa... Hm, pedeapsa! Dar la ce

folosea aceasta din moment ce cu rătăcirea lui de o clipă dezbinase o tîndră familie?”

Vocea președintelui îi trezi din cugetare.

— Ei, cu dumneata vorbesc!

— Tovarășe președinte eu... cum să spun... știu... adică nu știu... nu pot, mi-e rușine... nu-mi dau seama! — îngăima Emil pierdut, incapabil de a lega o frază.

— Frumos tovarășe, frumos, n-avem ce zice! Incearcă președintele să fie aspru deși, în realitate, sinceritatea lui Emil îi înmuiașe inima. Deocamdată ești candidatul, cum s-ar spune, ești în perioada „examenelor”. Așa gîndești dumneata că arată profilul moral al unui comunist? Al unui viitor comunist?... Mda... și! cînd îți expiră termenul de candidatură? Îl mai întrebă tăios președintele.

— Abia l-am început!

— În felul acesta nici cînd nu-vei putea termina. Comunistii nu te vor primi. Te vor scoate din fluviul lor clocotitor întocmai cum undele apei cristaline scot la mal cadavrele inecaților.

— Tovarășe președinte dar eu, eu n-am mai făcut niciodată... N-am vrut... n-am vrut să-i despărț... am făcut rău tovarășului, atîta știu! Dar, ce pot face acum?... Cum să îndrept răul?...

— Despărțit?! exclamă Petreanu schițînd un zîmbet a mîre și cău-tîndu-și soția cu privirea prin sală. Aceasta la rîndu-i răspunde tot printr-un zîmbet și face semne agita-

te să sfîrșească odată. Dar nici prin gînd nu ne-a trecut așa ceva tovarășe președinte — conchide el.

Emil e obiectul unei explozii de bucurie. Se înseninează subit la față. „Și totuși... nu i-am despărțit!” gîndește el. Ochii îi devin strălucitori și pentru prima dată, după două săptămîni, zîmbește. Pradă emoției ce-l cuprinsese uită unde se află se întoarce brusc și-l prinde prietenese de umeri pe maestrul Petreanu.

— Tovarășe... tovarășe Petreanu crede-mă... pentru prima dată în viața mea mi-am pierdut min'e... în adîncitura unui pahar. Nu știam ce fac. Acum știu, știu și imi este rușine...

Petreanu se simțea tare încercat de locul în care trebuia să ia cunoștință de remușcările colegului său de branșă, pe care abia acum îl cunoștea cu adevărat. Ar fi fost de acord cu aceste manifestări ale părerii de rău dar, într-un cadru mai restrîns, nu chiar așa în plin public. Nu știa cum să iese din situație. Noroc cu tîndra-i soție care cu gingășia ce o caracteriza a intervenit la timp:

— Ei lasă, lasă... totul e zadarnic acum! îl mustră ea pe Emil zîmbînd. Păstrează-ți accesul de po-căință pentru prima reuniune cînd vom fi numai în trei la masă... eventual în patru îl îndemnă ea cu subînțeles.

— Procesul încetat — se adresează președintele plin de satisfacție către secretarul completului. Menționează în procesul verbal: părțile s-au împăcat.

I. DANUȚIU

NOTE

Cerțați cu igienă

Deservirea civilizată a consumatorilor este una din obligațiile de bază ale lucrătorilor din comerțul socialist. Și trebuie să recunoaștem că în urma criticilor cetățenilor și a măsurilor luate de factorii răspunzători, în ultimă vreme se observă o serioasă îmbunătățire în această direcție la magazinele alimentare din orașul nostru.

Mai sînt, însă, cazuri cînd unii gestionari nu respectă prescripțiile elementare de igienă, nu păstrează alimentele în condiții potrivite. Este neîngăduit ca uleiul pentru consum să fie lăsat în vase descoperite și servit cumpărătorilor... cu muște.

Și totuși, un astfel de caz s-a întîmplat. Anume, la unitatea alimentară nr. 4, în ziua de 5 octombrie. Credem că se impun măsuri de îndreptare imediată.

CRITICI intemeiate

Nu este pentru prima dată cînd semnalăm lipsa de spirit gospodăresc a gestionarului cantinei sfatului popular orășenesc. Salariu care iau masa la această cantină obiectează împotriva multor neajunsuri, printre care nerespectarea orarului de funcționare, numărul insuficient al tacimurilor și al căniilor cu apă etc. Giteodată, cîna nu ajunge pentru toți abonații și la protestele acestora li se răspunde cu o ridicare din umeri.

Cît va mai dura această situație?

Ciclu de filme sovietice

Între 17 și 23 octombrie va fi prezentat în sala cinematografului „Victoria” un ciclu de filme sovietice. Astfel, în ziua de 17 a X-a, va rula filmul „Kociubei”; a doua zi „O fetiță își caută tatăl”; la 19 a X-a „Soarta unui om”; la 20 și 21 a X-a „O întîmplare extraordinară” (în două serii); la 22 a X-a „Viața e în miinile tale”, iar a doua zi „Ultima primăvară”.

SPORT

Duminică 11 octombrie se vor desfășura în orașul nostru următoarele întîlniri de fotbal:

— ora 9, teren D.R.D.M.: Corvinul II juniori — Victoria Călan, juniori;

— ora 11, teren Corvinul: Șantierul Hunedoara — C.F.R. Simeria (camp. regional);

— ora 14: Corvinul II Hunedoara — Victoria Călan (camp. regional);

— ora 16: Jiul Petroșani — Steagul Roșu, Orașul Stalin (camp. divizia A).

U.C.F.S. oraș-Hunedoara face cunoscut că înscrierile pentru campionatul orășenesc se fac pînă la 15 oct. 1959. Comisia de fotbal.

PRINTR-O COLABORARE STRINSA SPRE O ACTIVITATE CULTURALĂ PERMANENTĂ ÎN ORAȘUL NOSTRU

N-a trecut multă vreme de cînd colectivul artistic al Operei de Stat din Timișoara a prezentat într-un turneu special, în sala mare a Teatrului Nou din Hunedoara, într-un interval de zece zile, opt spectacole cu operele „Trubadurul” și „Traviata” de Giuseppe Verdi și operele „Lăsați-mă să cînt” de Gherase Dendrino și „Vaduva veselă” de Franz Lehar. De fiecare dată, fiecare fotoliu din frumusea noastră sală de spectacole a fost ocupat de oameni ai muncii hunedoreni, dornici să vadă, sau să revadă, aceste remarcabile realizări ale artei lirice.

În aceeași ordine de idei, ne amintim că recent, la 23 septembrie, prima noastră orchestră simfonică, Filarmonica de Stat „George Enescu” din București, a cîntat la Hunedoara în fața unei săli entuziasmata, plină pînă la ultimul loc. Acordurile majestuoase ale Simfoniei a V-a de Beethoven, trîlurile fermecate ale viorii lui Ion Voicu interpretînd Concertul în re

major pentru vioară și orchestră de Ceaikovski și frumusețea cîntecului românesc eternizat de George Enescu în Rapsodia I-a — lucrări din care s-a compus concertul amintit — au emoționat profund pe siderurgistii și constructorii Hunedoarei, oraș al marilor transformări socialiste. Dirijorul, artistul poporului George Georgescu și artistul emerit Ion Voicu, solist al concertului, în articolele publicate în presa centrală — Știința, România liberă, Contemporanul — au avut cuvinte de înaltă apreciere pentru receptivitatea, sensibilitatea și competența publicului din orașul nostru.

Față de anul trecut, sau chiar de o perioadă mai apropiată, prima jumătate a acestui an — începînd din luna iunie numărul colectivelor artistice în turneu, sau cu destinația specială Hunedoara, este incomparabil mai mare. Factorul principal care a determinat concentrarea unei atenții sporite a colectivelor teatrelor de stat din țară

spre deplasările în centrele muncitorești — deci și în orașul nostru — îl constituie orientarea pe acest plan a muncii acestora de către organele superioare de partid, cît și de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Încă în ziua de 21 aprilie a. c. „Știința” publica editorialul „Pentru o mai vie legătură între teatre și oamenii muncii” în care se dezbatea tocmai această problemă. Subliniind că în anii regimului democrat-popular lărgirea rețelei teatrale a luat un ritm impetuos, scopul ei fiind satisfacerea cerințelor spirituale crescînde ale oamenilor muncii, „Știința” arată în articolul amintit că „...se desfășoară o complexă activitate cultural-educativă, menită să formeze și să dezvolte gustul artistic al maselor, să cultive interesul acestora față de teatru, să facă să crească necontenit numărul muncitorilor pentru care frecventarea spectacolelor bune, a manifestărilor artistice de valoare, repre-

zintă o necesitate spirituală, devine obișnuință”.

Turneele artistice care au avut loc — și pe care le așteptăm și de aci înainte — răspund, prin urmare, unei necesități evidente a dezvoltării gustului artistic al tuturor oamenilor muncii din orașul nostru. Numărul tot mai mare de spectatori prezenți la reprezentațiile muzicale, sau teatrale, cît și la concertele simfonice — care presupun, în general, o obișnuință mai îndelungă, o muncă de educare mai complexă — confirmă din plin aceasta. Selea de cultură, de cunoaștere a valorilor artistice clasice, sau contemporane, sub multiplele forme în care se prezintă ele, este o trăsătură caracteristică a omului de tip nou, constructor conștient și devotat al societății socialiste. Siderurgistii hunedoreni și ceilalți oameni ai muncii din importantul nostru centru industrial, cunosc pe scară tot mai largă, și besc și înțeleg pe eroii cărora le-au dat viață Gorki și Ibsen, Shakespeare și Cehov, ei rîd de putretele rînduiei sociale înfierate în comediiile lor de Moliere și Caragiale și se simt mindri de cei care au luptat și s-au jertfit cauzei dezrobirii omului, eroii comuniști

din piesele lui V. S. Vișnevski, Leonid Leonov, Aurel Baranga.

Hunedoara s-a dezvoltat impetuos în ultimii ani. Paralel cu edificarea marilor agregate industriale a crescut de la an la an numărul constructorilor și siderurgistilor. Necesitatea unei baze materiale corespunzătoare pentru o susținută muncă artistică a devenit din es în ce mai pregnantă. Iar preocuparea față de continua îmbunătățire a activităților culturale, atît în conținutul cît și în forma lor, a devenit obligația fundamentală a factorilor de resort. Turneele artistice efectuate de ansamblurile teatrelor din țară sînt neoesare și așteptate întotdeauna cu interes crescînd, iar spectatorii hunedoreni au avut pentru fiecare un cuvînt de recunoștință. Dar cu aceasta, problema nu este rezolvată decît în parte. În întregul ei, munca cultural-educativă în orașul nostru presupune ca efort principal, imediat și obligatoriu, dezvoltarea sistematică a acelor forme ale activităților artistice locale care au înmugur-de-acum, care sînt capabile de creștere, de progres.

Este de necontestat că principala forță a Hunedoarei o constituie combinatul siderurgic. Datorită acestei evidențe de ordin social este

ALEGERILE DE PARTID — MINUNAT PRILEJ DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A MUNCII

Cu câteva zile în urmă, la secția Centrale Electrice din C.S.H. a avut loc adunarea generală pentru prezentarea dării de seamă și alegerea noului birou al organizației de bază. Din darea de seamă cit și din discuțiile purtate a reieșit că organizația de bază Centrale Electrice a obținut în perioada analizată multe realizări frumoase în majoritatea domeniilor de activitate. Astfel prin eforturile susținute ale comuniștilor din secție, care au mobilizat întregul colectiv la realizarea sarcinilor de plan, s-a reușit ca în cele trei trimestre ale anului să se realizeze planul de producție la energia electrică în proporție de 113 la sută dându-se pentru agregatele din combinat, importanta cantitate de 14.210.480 kWh energie peste prevederile planului, precum și 90.953 tone de aburi peste sarcina planificată. Prin reducerea prețului de cost au fost realizate în aceeași perioadă peste 2.400.000 lei economii față de 3.490.000 lei, cit este angajamentul pe întreg anul. Aceste realizări au fost posibile datorită faptului că organizația de bază în această problemă s-a preocupat cu mai multă competență de problemele economice din secție, mobilizând nu numai comuniștii dar și activul fără de partid la îmbunătățirea activității economice din secție.

Un ajutor prețios în procesul de producție cit și în ridicarea calificării personalului l-a dat și cercul ASIT din secție. Astfel la colțul roșu au fost ținute de către inginerii din secție conferințe tehnice ca „Despre automatizarea proceselor de ardere la cazane” conferință ținută de tov. ing. Pătroc Nicolae „Despre fenomenul de coroziune și combaterea lui” de tov. ing. Badărău Mircea și altele. Pentru realizările frumoase obținute de către cercul ASIT, conducerea combinatului a pus la dispoziția membrilor ASIT din secție un autobuz cu care s-a făcut un schimb de experiență la termocentralele Paroșeni și Vulcan, unde au participat un număr de 30 tovarăși.

Cercul ASIT s-a preocupat și de rezolvarea unor probleme de inovații și raționalizări în secție. Ast-

fel un colectiv format din tovarășii Pető Paul, Baboș Adalbert și Bălde Miron a rezolvat problema automatizării degazitorilor de la C.T.E. 2, pentru funcționarea lor în paralel. Tov. Achim Cornel a propus un nou sistem de cuple pentru pompele de alimentare T.K.T.I. care s-au confecționat și dau rezultate foarte bune. Tov. Wolner Rudolf a adus modificări la ungerea pompelor duplex de păcură,

VIAȚA DE PARTID

ungere care după noul sistem se face cu păcură, economisindu-se uleiul, precum și modificări la conducta de aspirație a aerului la cazanul IPROM pentru mărirea randamentului acestuia, lucrare ce este în curs de executare.

Sub conducerea organizației de partid, organizațiile de masă din secție au obținut și ele rezultate frumoase. Nu este întâmplător faptul că brigada artistică de agitație a secției C.T.E., s-a clasat la tura rațională a celui de al V-lea concurs al formațiilor artistice pe locul I, dar păcat că în prezent această brigadă și-a încetat activitatea, care va trebui reluată cit mai urgent. Nu este întâmplător nici faptul că postul U.T.M. de control din secție deține pentru a doua oară drapelul de post U.T.M. de control frunțas pe combinat, precum și drapelul de post U.T.M. de control frunțas pe oraș și diploma de onoare a Comitetului Regional U.T.M.

Cu toate aceste rezultate frumoase obținute în muncă, alt darea de seamă cit și discuțiile purtate au scos în evidență și lipsurile numeroase care s-au manifestat și se mai manifestă în cadrul secției.

Astfel a fost criticată pasivitatea unor membri de partid la adunările generale cum sînt Dibernando Francisc, Nagy Nicolae, Farcaș Ladislau și alții. Au fost criticați unii membri și candidații de partid, care n-au frecventat cu regularitate învățămîntul de partid, ca tov.: Babarți Eugenia, Furdul Ioan, Bocan Gheorghe și alții. Pe bună dreptate au criticat cu multă tărie

unli tovarăși atitudinea unor membri de partid care nu sînt exemplu personal la locul de muncă așa cum a fost cazul tovarășului Ursu Petru care împreună cu alți tovarăși nemembri de partid au introdus și consumat băuturi alcoolice în secție în timpul serviciului, sau tov. Moga Aurel, care a avut ieșiri nepermise unui membru de partid față de tov. Băncilă Elena.

Participanții la discuții au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii, propuneri care au fost incluse în hotărîrea adoptată în unanimitate de către adunarea generală. Trecîndu-se la alegerea noului birou, adunarea generală s-a orientat la cei mai buni tovarăși și cei ce au luat cuvîntul pe marginea problemelor, au arătat cu curaj lipsurile fiecărui tovarăș propus în parte pentru a și le lichida.

Ca secretar al organizației de bază a fost reales tov. Achim Cornel.

Ing. RUSAN IERONIM

Una din calitățile inginerului Liveanu Nicolae de la atelierul electric de la cocșoria din Hunedoara este și aceea că se ocupă îndepărtat de îndrumarea tinerilor electricieni. De sfaturile lui se bucură și tinărul electrician Moise Octavian, așa cum se vede în fotografie. Ingerul Liveanu îi explică felul în care funcționează un tablou de comandă automat.

PREGĂTIRILE DE IARNĂ TREBUIE URGENTATE!

În numărul trecut al ziarului nostru, articolul „Gata pentru iarnă?” a arătat cum se pregătesc în acest sens cîteva din sectoarele principale ale combinatului. De data aceasta pe lângă aspectele pozitive vom arăta și unele lucrări ce trebuie să grabnic urgentate în cadrul pregătirilor de iarnă ce trebuie să le facă fiecare întreprindere.

Printre sectoarele de muncă ale combinatului, care au preconizat din timp planuri concrete de măsuri și au trecut totodată la realizarea lor, astfel încît timpul friguros să găsească fiecare loc de producție bine pregătit, se găsește și compartimentul de cai ferate uzinale. Planul întocmit privind asigurarea bunei deserviri de către C.F.U. a secțiilor combinatului pe timpul iernii cuprinde peste 50 de măsuri tehnico-organizatorice și economice. Trebuie spus că datorită preocupării conducerii sectoarelor din acest compartiment de activitate majoritatea problemelor ce le ridică pregătirile de iarnă în cadrul transpor-

turilor uzinale sînt rezolvate sau sînt în curs de a fi terminate. Depoul de locomotive din triaj este unul din principalele obiective în cadrul pregătirilor ce se fac. Au fost terminate pînă acum reparațiile la acoperișul depoului și la ușile de acces a locomotivelor în depou. Sînt atacate lucrările la izolarea coloanelor de apă, necesară alimentării locomotivelor.

Paralel cu cele arătate mai sus, s-au executat și însemnate lucrări de întreținere la instalațiile grupului social de la depou.

Importante pregătiri se fac și la fabrica tineretului de agome are a minereurilor. Secția edil a executat aci pînă săptămîna trecută peste 75 la sută din reparațiile necesare la acoperișurile corpurilor de clădiri. A fost terminată repararea canalului de scurgere a apelor în dreptul zidului de sprijin.

Cu toate acestea este important să reamintim conducerii combinatului că una din principalele măsuri în cadrul pregătirilor de iarnă necesare la aglomerator este și „instalația mecanică de sfărîmarea a minereurilor înghețate în vagoane”. Deși în cadrul minereurilor vor îngheța, pînă la sfîrșitul săptămîinii trecute la direcția tehnică a combinatului încă nu a fost definitivat proiectul cu privire la executarea instalației.

La uzina cocs-chimică este necesară urgentarea pregătirilor de iarnă. Spre exemplu, aci nu au fost executate lucrările ce le necesită încălzirea pe timp friguros a lăzii și aerului comprimat la mașinile de șarjare. Din lipsa geamurilor, mecanicii de la comprimarea piloșilor de cărbune sînt nevoiți să lucreze în frig și în curenți de aer. Întîrzierea sînt și alte lucrări ca cele care le necesită ventilatorii de refulare a aerului în corpul principal al uzinei.

I.C.S.H. să-și termine lucrările restante

La grupul de laminare Peștiș pregătirile de iarnă necesare pentru anotimpul cînd temperatura coboară sub zero sînt întîrziate. Cea mai mare parte din ele aparțin

(Continuare în pag. IV-a)

cît se poate de firesc ca ori de cîte ori se ivesc probleme din diferite domenii ale vieții orașului fie că acestea sînt de ordin artistic, fie din oricare alte domenii, direcțiile cardinale ale rezolvării acestora să se raporteze la combinat și nu într-altă parte. Și faptele arată că în situația care ne preocupă, meritul principal în tot — sau aproape tot — ce s-a făcut și se face pe tărîmul muncii cultural-educative în orașul nostru revine uzinei, oame-nilor săi.

Singura formă a muncii teatrale — nu lipsită de greutate și lipsuri, de bună seamă, dar totuși observabilă — este aceea a colectivului teatrului muncitoresc al siderurgistilor. Luptîndu-se cu fel de fel de neajunsuri, care încep cu puținul timp material liber ce se poate jerfi repetițiilor și se sfîrșesc cu inexistența unui mijloc de transport pentru deplasări actorii amatori formează un colectiv minimos, cu dragoste de artă și talent, Totuși, din punctul de vedere mai general, privind prin prisma intereselor întregului oraș, activitatea acestui colectiv este insuficientă. În repertoriul actual, teatrul amator al siderurgistilor are patru piese în trei, patru, sau cinci acte, care au fost jucate de mai multe ori pe scenele din oraș, prin urma-

re reluarea lor n-ar mai fi oportună. Același colectiv repetă în prezent două piese („Cetatea de foc” de Mihail Davidoglin și „N-aveți o comeră în plus?” de Florin Vasiliu) și trei piese într-un act, care ar putea constitui, de asemenea, un spectacol. Dar pînă la definitivarea acestora, pînă cînd să apară în fața publicului — la mijlocul lui noiembrie, dacă nu mai tîrziu — abstrăgînd eventualele turnee din afară, unde să meargă hunedoreni, ce spectacole să vizioneze?

Iată, dar, că apare imperioasă o nouă orientare în această direcție. Fără să pretindem că epuizăm toate soluțiile, vom însemna aici ca una din cele care pot duce la remedierea cel puțin parțială a acestui neajuns este gruparea, sau regruparea tuturor forțelor actricești din oraș, tuturor aceora care pot și știu să sprijine munca teatrală. Alături de tovarășii din combinatul siderurgic ar putea participa și elemente dotate din cadrul I.C.S.H. cit și din celelalte întreprinderi și instituții ale orașului. În felul acesta s-ar putea pune bazele coordonării întregii activități culturale-educative din Hunedoara, printr-o colaborare care deocamdată nu există. O astfel de soluție ar putea garanta punerea în lucru a cîtorva

piese în același timp, iar sporul a numărului de interpreți ar soluționa problema distribuțiilor duble — lucru de mare însemnătate în cazul unui colectiv amator — și pe măsura ce unele piese ar fi finalizate și reprezentate, altele le-ar lua locul pe șantier. Fluxul activității ar fi altul, ar avea continuitate.

O situație specială, adică mai rea, o înfățișează ansamblurile noastre muzicale. Au existat nu de mult o orchestră semi-simfonică, un ansamblu de estradă al combinatului siderurgic și altul al I.C.S.H. Acestea prezentau cîteodată programe interesante la care participau mii de spectatori. Care este situația în prezent? Orchestra semi-simfonică s-a destrămat și este în curs de recompunere, ansamblul de estradă al C.S.H. nu mai există, iar cel al I.G.S.H. deși formal există, nu se manifestă. Cauze care au dus la această situație sînt, dar în zadar le-am mai căuta acum. Principala este: cum poate fi îndreptată această stare de lucruri? Iar la această întrebare, soluția cea mai îndreptățită nu o poți da de cît tovarășii care ocupă funcții de răspundere în munca culturală la cele două întreprinderi.

Sînt mulți acei hunedoreni care se întrebă: care nu este posibilă

constituirea unui ansamblu muzical orășenesc? Și ori cum ar frămînta problema, răspunsul e același: da, este posibil. Mai mult decît atît, el este necesar. Există forțe suficiente în orașul nostru. Pornind în mod organizat — dar cu toată tragerea de inimă, acest ansamblu ar putea prezenta concerte muzicale, spectacole de estradă și — de ce nu? — feeri muzicale sau opere. Acestea nu sînt lucruri simple, dar care dintre realizările noastre s-a consolidat fără spirit creator, fără luptă cu greutățile? Colaborarea întreprinderilor în această direcție nu exclude efluxii de puțin activitate proprie a fiecăruia, ci dimpotrivă, ar întări-o și stimula-o.

Privitor la baza materială a activității artistice, putem observa că alături de cluburile principalelor întreprinderi ale orașului, avem un teatru cu două săli de spectacole și un club-cinema cu o capacitate de 1.400 locuri. Acesta din urmă, însă, constituie de multă vreme o enigmă. După ce i s-a schimbat destinația de mai multe ori, au trecut și cîteva termene de dare în folosință, iar astăzi execuția sa nu este terminată încă. Aminările intolerabile se răsfrîng în mod negativ în activitatea artistică a Hunedoarei. Dacă în perioada lunilor de vară

grădina „I. C. Frimu” suplinește într-o oarecare măsură lipsa unor săli de spectacole, în restul anului, cu un singur edificiu, al teatrului nou unde funcționează și cinematograful „Victoria”, lucrurile se complică. Terminarea clubului-cinema nu mai poate să întîrzie.

În acțiunea de colaborare mai strînsă în vederea permanentizării activităților culturale din orașul nostru ar fi necesar să participe comitetele de întreprindere și conducerile combinatului siderurgic și I.C.S.H., comitetul orășenesc U.T.M., consiliul sindical local și secția de învățămînt și cultură a Sfatului popular orășenesc. În alte orașe ale țării forma de organizare a activității culturale-educative o constituie casele de cultură raionale sau orășenești. Trebuie căutate căile de organizare și la Hunedoara a unei astfel de case de cultură. De asemenea, problema înființării unui teatru de stat o ridică tot mai mult oamenii muncii din orașul nostru.

De bună seamă că realizarea acestor deziderate cere muncă și timp, dar ele sînt deziderate legitime, posibile și necesare. Ar fi încă un dar meritat oferit eroilor constructori și siderurgisti ai Hunedoarei.

MIRCEA ENESCU

Cum a fost
scris

„Reportaj cu ștreangul de gît”

Numele lui Julius Fucik este cunoscut în întreaga lume. Prin viața și moartea sa eroică el a dat omenilor un exemplu de mare dragoste și de mare ură: dragoste față de patrie, de întregul popor, ură față de călăii și inrobitorii fașciști.

În rândurile de mai jos publicăm relatarea unuia din martorii oculari ai șederii lui Julius Fucik în închisoarea Pancraț unde cu citva timp înainte de a fi executat a scris celebrul său „Reportaj cu ștreangul de gît”.

★

Toți cunosc bine reportajul scris de Julius Fucik înainte de moartea sa. Cititorii își amintesc desigur că acolo este pomenit numele paznicului de închisoare Adolf Kolinsky.

Eu sînt acel Kolinsky. Eu am fost acela care am scos din închisoare și am ascuns această carte prețioasă, devenită acum un bun al întregii omeniri. Permiteți-mi să vorbesc pe scurt despre mine.

Am îndeplinit funcția de paznic la închisoarea cehă din Hradec Králové. În 1940, în timpul ocupației hitleriste, cînd Gestapoul și-a creat închisorile sale, a venit la mine fratele meu Leopold, membru al unui grup comunist din Praga, însoțit de doi comuniști — refugiați din Germania și un membru al comitetului Partidului Comunist din Broumova. Ei au venit pentru a mă atrage în lupta împotriva ocupanților. S-a hotărît ca eu să cer cetățenia germană pentru ca astfel să am posibilitatea de a ajuta partidul acolo unde acest lucru va fi mai necesar. Am acceptat.

Pancraț — jaimoasa închisoare a Gestapoului a fost un loc de groază, de nemaiauzite suferințe omeniești. În calitatea mea de paznic la această închisoare mi s-a dat sarcina să ajut pe patrioții arestați.

Zilele toamnei anului 1941 se scurgeau greu. Am intrat în legătură cu deținuții politici și le-am oferit ajutorul meu. Aceștia, șirește, la început nu prea mi-au acordat încredere, studiau cu atenție fiecare cuvînt, fiecare pas al meu. Desigur, în cele din urmă, le-am cucerit încrederea, nu prin vorbe, ci prin fapte. În sfîrșit, ei mi-au permis contactul cu ei și am început lupta comună, ei în celule, eu — de după ușile lor.

Odată, la sfîrșitul lui aprilie 1942, făceam de servici în schimbul de noapte în coridorul de la etajul I. Noaptea tîrziu, paznicul de servici la poarta principală a telefonat și a cerut să i se trimească un paznic de pe coridor, care să aducă o targă. Curînd după aceea a fost adus un bărbat cu barbă. El nu dădea nici un semn de viață. Era tolt plin de singe. Îmi amintesc că haina era aruncată peste el, direct pe trupul gol, iar pe haină erau pusă o pălărie neagră mare.

„Noul adus” a fost întemnițat în celula 267 de la etajul I. În timp ce paznicii îl duceau pe scară, pălăria a căzut de pe targă. Am ridicat-o și am dus-o pînă la ușa celulei pe care am descuiat-o. Doi deținuți închiși în aceeași celulă s-au ridicat în picioare și, după cum era regula la închisoarea Pancraț, au dat raportul. Sub jereastră a fost pregătit un pat pe care a fost întins corpul neînsușit adus cu targa. Din cînd în cînd el își revenea în simțiri, pentru ca apoi imediat să leșine din nou. Pe foaia de predare am citit un nume: „Fucik-Gorsk”.

Am strecurat învătătorului Pešek, deținut în aceeași celulă, două pra-

huri. Apoi am purtat în permanență la mine asemenea prașuri, pentru ca Pešek să i le poată da deținutului chinuit. Așa l-am cunoscut într-o seară mohorîtă de aprilie la închisoarea Pancraț pe Julius Fucik.

A treia zi am fost din nou de servici. Fucik încă nu era în stare să se miște și în celula lui au apărut doi comisari de la Gestapo pentru a-i lua un interogator. Dar Fucik era atât de slab încît nici nu putea vorbi. Cînd au plecat comisarii i-am întrebât ce acuzații i se aduc acestui deținut. „E un mare

INSEMNAȚII

ticalos, este principala conducător al Partidului Comunist ilegal, dar acum, cînd am pus mîna pe el, se va calma repede” — mi-au răspuns ei.

Personalitatea lui Fucik a devenit curînd legendară la Pancraț. Celula lui era păzită zi și noapte. Într-o dimineață, curînd după arstarea lui Fucik, cînd ceilalți deținuți au fost scoși la pîmbarea de dimineață de jumătate de oră, am intrat în celula lui Fucik, ca totdeauna, stătea culcat cu fața la perete. Nu știu dacă dormea într-adevăr sau se prefăcea. Cînd m-am apropiat de el și m-am aplecat deasupra lui avea ochii închiși. Nu i-am spus nimic, m-am plîmbat prin cameră, apoi m-am oprit, prefăcîndu-mă că fac o inspecție. În acel moment Fucik a întors capul. El s-a uitat la mine fără să-și ascundă ura. M-am apropiat de el și privirile noastre s-au încrucișat. Privindu-l drept în ochi l-am întrebât ce vină i se impută. „Sînt Julius Fucik, redactor al ziarului „Rude Pravo”, — mi-a răspuns el.

Mă privește, i-am dat țigara și m-am apropiat de ușă să văd dacă nu ne observă cineva. El mi-a mulțumit, a tras două țiguri și restul țigării a stîns-o explicîndu-mi: „O păstrez pentru tovarășii mei”. Am scos un pachet și i-am mai dat două țigări.

Asa a început legătura mea cu Fucik.

Plîmbindu-mă în orele de noapte prin coridoarele închisorii Pancraț eram frîmîntat de un gînd: Cum să păstrez pentru posteritate amintirea suferințelor și a luptei eroice a miilor de prizonieri ai fascismului, care și-au jertfit viața pentru libertatea poporului nostru?

Am fost de părere că acest lucru îl poate face Fucik, că de sub papa sa măiastră va ieși o povestire veridică despre acești luptători eroici.

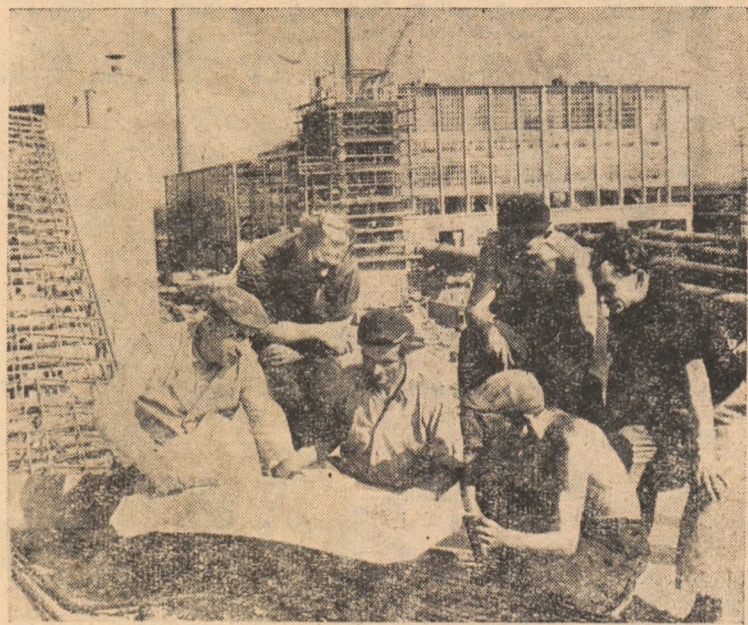
Într-o seară Fucik a fost adus de la interogatoriu. Am căutat un prilej și i-am împărtășit ideea mea, adăugînd că dacă el se hotărăște să scrie despre deținuții de la Pancraț, îl voi ajuta cu materiale concrete.

Propunerea mea l-a surprins pe Fucik și deși ideea i-a plăcut, pe atunci nu avea încă suficientă încredere în mine pentru a accepta imediat.

După citva timp i-am adus un creion și hîrtie. Dar Fucik a început să-și scrie nemuritorul său reportaj abia citeva luni mai tîrziu. A fost ultimul reportaj din viața ziaristului Julius Fucik scris cu sîngele inimii sale și al miilor de luptători pentru libertatea noastră. Acest prețios document l-am ascuns în locuri sigure. A trecut prin multe mîini și în cele din urmă a ajuns la Jirina Zavodska care l-a păstrat pînă la sfîrșitul războiului.

Odată cu venirea lui Julius Fucik la închisoarea Pancraț, mișcarea de rezistență a deținuților a luat un deosebit avînt. Fucik a creat conducerea de luptă a acestei mișcări și s-a situat în fruntea ei.

În acele zile grele, privirile multor deținuți erau ațintite spre Julius Fucik. Oamenii se întrebau: Ce văd și mai departe? Vom supraviețui acestei coșmar? „Patria și poporul vor trăi și după ce noi vom fi căzuți în luptă”, — le răspundea Fucik. Nici torturile, nici fărâdelegile la care l-au supus fașciștii nu l-au frînt. El a fost pînă la sfîrșit plin de optimism și de încredere în victoria Armatei Sovietice.

Mii de constructori și montatori lucrează pe șantierul de la Coswig, R. D. Germană, a uzinei de acid sulfuric din gips II. Prima parte a lucrării va fi terminată în iunie 1960. După terminarea părții a treia în anul 1964 vor intra în producție trei cuptoare rotative. Produsul principal al uzinei va fi acidul sulfuric, iar produsul secundar — cimentul Portland. După încheierea primei etape de construcție uzina va produce cite 100.000 tone de ciment.

ÎN FOTO: Aspect de pe șantierul uzinei în construcție.

600 de filme științifico-populare și documentare

În 1960, studiourile cinematografice din Uniunea Sovietică vor produce 600 de filme științifico-populare și documentare și 1.500 de jurnale de actualități. Peste jumătate din aceste filme vor fi consacrate problemelor progresului tehnic, realizărilor științei sovietice, problemelor industriei și agriculturii.

Citeva filme vor fi realizate în legătură cu o serie de date jubiliare care se vor sărbători în 1960. Astfel, în legătură cu cea de a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin se prevede realizarea unor filme despre biblioteca personală și manuscrisele lui Lenin, reportaje cinematografice consacrate locurilor memorabile legate de viața și activitatea marelui conducător al

revoluției — din regiunea Moscova, din Leningrad și regiunea Volgăi, filmul „Leniniana” — despre operele pictorului și sculptorului Andreev, consacrate lui Lenin.

Un loc important în planul de activitate al studiourilor cinematografice îl ocupă filmele din domeniul artei și literaturii. Un mare documentar în culori va fi consacrat școlii ruse de balet clasic. O serie de filme vor fi consacrate creației compozitorilor Serghei Prokofiev, Aram Hacıaturian, Dmitri Șostakovič, scriitorilor Aleksei Tolstoi, Konstantin Fedin, Mihail Șolohov, precum și artei aplicate a popoarelor din nordul U.R.S.S., Transcaucazia, Asia Centrală și Republicile Baltice.

CONTINUARI

Să producem oțel de bună calitate la capacitatea proiectată a cuptoarelor

Într-un miting ce a avut loc la oțelăria nouă, schimbul de oțelari condus de inginerul Faur Sabin și maistrul Răduică Petru au chemat la întrecere socialistă celelalte schimburi de oțelari pe baza unor criterii concrete. Astfel, acest schimb și-a stabilit ca obiective principale în întrecere să depășească planul de producție pe această lună cu 1.200 tone oțel; să elaboreze șarjele la cuptorul nr. 1 în numai 8,30 ore; la cuptorul nr. 2 în 9,20 ore, iar la cuptorul nr. 3 în 8,30 ore; fiecare șarjă să fie de bună calitate și să aibe o greutate de 185—190 tone oțel turnat. Alte obiective se referă la eliminarea pierderilor de oțel sub formă de deșeuri care să ajungă la minim 0,6 la sută sau reducerea rebutului de șarjă sub procentajul admis.

Este demn de apreciat angajamentul oțelarilor din acest schimb de a reduce prețul de cost pe fie-

care tonă de oțel cu 35 lei ceea ce va aduce economiei naționale milioane de lei economii.

În chemarea adresată celorlalte schimburi de oțelari se spune:

— Conștienți fiind că prin realizarea obiectivelor ce ni le-am propus vom ajunge în scurt timp să reducem durata de elaborare a șarjelor sub 8 ore, adică pe fiecare schimb să elaborăm o șarjă, cuptoarele noastre vor fi exploatate la nivelul capacității proiectate. Cu acest prilej ne angajăm în fața partidului să luptăm cu toată dîrzenia, să mobilizăm toate forțele de care dispunem pentru a ne respecta întocmai angajamentele luate.

Participanții la miting au primit în unanimitate chemarea la întrecere și s-au angajat că vor răspunde prin noi angajamente, după posibilitățile fiecăruia, chemării la dezvoltarea și întărirea întrecerii socialiste.

Pregătirile de iarnă trebuie urgentate!

unor lucrări restante ale întreprinderii de construcții siderurgice.

Dacă această întreprindere a reușit să termine multe lucrări fără de care nu se poate lucra iarna, printre care și instalațiile ce el necesită încălzirea aerului proaspăt la sala de mașini, izolarea conductelor de apă potabilă deasupra cuptoarelor este una din lucrările cu importanță ce trebuie terminate de urgență. La stația de stopire (la ajustaj) de asemenea conducta de apă industrială nu a fost izolată împotriva înghețului. I.C.S.H. nu și-a terminat de altfel nici lucrările pentru intrarea în funcțiune a radiatoarelor de încălzire. Din această cauză radiatoarele macaralelor nu funcționează, îngreunînd desfășurarea procesului de producție în condiții optime. Nu a fost efectuată pînă în prezent nici revizia acrotelmelor și altor instalații de care depinde îmbunătățirea condițiilor de muncă a muncitorilor.

Siderurgiștii așteaptă ca într-prim-

derea de construcții siderurgice să predea înainte de sosirea iernii lucrările vestiare anexă de la grupul de laminare Peștiș, să termine lucrările ce le necesită caloriferele la atelierul de întreținere, încălzirea posturilor de comandă și a sălilor de mașini nr. 1 și 3, de la laminarele bluming și 650 mm. Furnaliștii din secția II-a cer la I.C.S.H. să le dea în exploatare instalația de încălzire a atelierului mecanic.

Este de ajuns să reamintim conducătorii I.C.S.H. că din cele 13 lucrări importante cu care întreprinderea se face datoră față de muncitorii combinatului nu au fost atacate pînă acum decît șapte din ele. Se așteaptă ca direcția tehnică a I.C.S.H. să analizeze cu ce lucrări restante rămîne datoră față de muncitorii combinatului și să ia măsurile necesare pentru urgentarea lor asigurînd astfel siderurgiștilor condiții cit mai bune de muncă pe timpul iernii.

I. G.